

محمد علی کاشی تراش اصفهانی

خانمکه هنرمند

۱. قهرمانی

و بالاخره بسوار کردن آن پر روی دیوار پرداخته‌ام. »

آشایی بیشتر و کارها

استاد محمد علی کاشی تراش اصفهانی که در مدت ۳۲ سال کار در رشته کاشی‌سازی و طراحی توانسته است آثار هنری با ارزشی از خود به جای بگذارد با نوعی فروتنی انسانی و با استقامتی در خور یک هنرمند اینطور به معروفی خود می‌پردازد: « پدرم هنرمند عجیبی بود، بهمین حساب علاقه فراوانی به این مملکت و باین آثار باستانی داشت. گویی خود را موظف میدانست که هرچه بیشتر در حفظ و حراست گوشه‌های ناییدای این هنر دیرین که صد درصد رنگ و جلای ایرانی دارد، کوشش کند. این حال و احساس از دیر باز در خانواده ما بود، اما در سر یکنوم شور دیگری بود و بهمینجهت ما ابتدا با نوعی اخترام به این هشت راستین پدرمان به یادگیری ابتدایی ترین مراحل کار کاشی‌سازی پرداختیم، تا آنکه بعدها بطور کلی رخود در این دریای پرشور و پر جذبه غرق شدیم. شاید پسر ۹ ساله‌منهム که اینروزها با علاقه بکار کاشی‌سازی متوجه شده بتواند در آینده به حفظ این هنر و توسعه آن کمک کند، چرا که انگار نگهداری و محثور شدن با این هنر جالب موروثی خانواده ما شده است. »

استاد محمد علی کاشی تراش، در شهر هنرآفرین اصفهان چشم بجهان گشوده. ولی از حدود بیست سال پیش مقیم تهران شده تا بتواند هرچه بیشتر در شناساندن و توسعه کار خود بکوشد. از آن زمان تاکنون آثار فراوان و جالبی بدست این استاد هنرمند بوجود آمده که از آنجله است:

— بازسازی و تعمیرات کاشی‌کاری‌های صحن آرامگاه شیخ صفی و شاه اسماعیل در اردبیل که خود از نوع بهترین

در مجله هنر و مردم شماره ۱۶ - بهمن ماه ۱۳۴۲ با عنوان: استاد حسین کاشی تراش اصفهانی در مورد این خانواده دلسته هنر ایرانی چنین می‌خواهیم که :

— « از هنرمند ۸۳ ساله‌ای یاد می‌کنیم که هم‌اکنون در قید حیات است. پدرش — استاد عبدالرحیم کاشی تراش — در دوران ظل السلطان در اصفهان کارگاه کاشی‌سازی معروفی داشت و تمام رشته‌های طراحی نقش و معرق، گرمسازی با رنگ و لعاب، چوخ کاری، معرق کاری، هفت‌رنگ و سایر انواع کاشی را با همکاری استادان ماهر و کارگران با تحریه بود تهیه می‌کرد. استاد عبدالرحیم رموز فنی و طریقه مخصوص رشته‌های مختلف کاشی‌سازی را بهینج فرزند خود که پندریج یکی بعد از دیگری در کارگاه او و بکارآموزی مشغول می‌شدند آموخت، ولی استاد حسین بیشتر از پرادران خوده فخر جمیعی نکات مهم بود و پیوسته با سایر استادان بهیث می‌پرداخت. »

وحال بشنویم از پسر استاد حسین کاشی تراش اصفهانی سلطنت یعنی استاد محمد علی کاشی تراش — که خود علایی فقارت خلاقه طراحی و ایجاد زمینه دلیلیز کاشی‌سازی است. او می‌گوید: « چون اجداد و نیاکان و مخصوصاً پدرم اهل هنر و سازنده کاشی و نیز معرق‌ساز بودند، بالطبع منهم با اینکار متوجه شدم و خیلی زود حس کردم که این توجه من بدینکنوع عشق پر شور باین هنر باستانی سرزمینم تبدیل شده است. بگونه‌ای که از پاترده سالگی بطور جدی و قطعی رام زندگی من کاشی‌سازی، طراحی، شناسایی رنگها و جفت‌وجور کردن تک‌تک‌های کاشی‌های رنگ پر نگردد و تا این زمان که حدود ۳۲ سال از آن روزگار می‌گذرد من بدطرح نتشه، بدیخت کاشی، بهترash آن و به گرمزن تراشه و قلمه‌های رنگی کاشی

رات: پس از طراحی نقشه کلی شماره‌گذاری می‌شود

جب بالا: پس از رنگ آمیزی نقشه در حالیکه هر قسمت دارای شماره‌ای می‌باشد، اجزای طرح از هم بریده می‌شوند

جب پائین: طرحهای جدا جدای کاغذی که دارای شماره هستند روی کاشیهای رنگی چسبانده می‌شوند

کارهای معرق می‌باشد.

— ساختن مجده کاشی کارهای کاخ گلستان — که از نظر سطح بزرگترین کار استاد است.

— طرح، ساختن و پیاده کردن کلینه کاشی کارهای سفارت ایران دروانشگتن که از جمله کارهای پرارزش محمدعلی کاشی تراش می‌باشد و کلینه کاسانی که از تردیک این کار جالب را دیده‌اند هنر طراح، ترکیب رنگ و ظرافت و قدرت شناخت گرها را در کار این استاد ایرانی ستایش کرده‌اند.

از کاشی‌سازی ایرانی:

کاشی‌سازان قدیم ایران به این اعتقاد بودند که: هنر کاشی‌سازی خود نوعی جواهرسازی است. بدین معنی که در کاشی‌سازی اصل بر این بوده که کاشی فیروزه‌ای در جلا و درخشندگی از فیروزه، کاشی سفید ثانه‌ای از مروارید، و کاشی قرمز اثری از یاقوت و کاشی سبز با زمره پر ابر است. در کاشی‌سازی شکل کاشی مطرح نیست، بلکه نکته اساسی در کاشی‌سازی انتخاب مواد متشکله، لعاب دادن و نیز مآلۀ یکان درآوردن رنگها و شفافیت کاشیهای ساز. طرحهای کاشیکاری عموماً عبارتست از: انواع اسلیمی یا خطایی‌ها — انواع غنچه‌ها و گلها و پرنده‌ها و نشاهای هنری و گرمهای — که ترکیب گرمهای خود هنر ویژه‌ای در کار کاشی‌سازی به حساب می‌آید — در پاره‌ای از قلمه کاشیهای جالب و نفیس به مخلوط گوناگون ترینی بویژه خطوط کوفی نیز بر می‌خوریم.

— ساختن کاشی کارهای کاخ صاحب‌قرانیه که خود نوعی کوشش برای ایجاد زمینه جالب‌تر در این رشتۀ می‌باشد.

— ساختن کاشی کارهای سردر بزرگ کاخ وزارت امور خارجه که تحسین همه بینندگان را بر منگریزد.

— تعمیرات و ساختن کاشیهای مجدد جامع در قزوین.

— ساختن محرابهای مساجد گوناگون در تهران و شهرستانها که از جمله آنها میتوانیم به محراب زیبا و دیدنی مجدد فخر الدوله در تهران اشاره کنیم.

از دیگر کارهای جالب استاد و برادر هنرمندش که حدود یک‌مال و اندی است در بیان انجام آن هستند کاشیکارهای تالار رودکی است که بطور مسلم پس از بیان، اینکار نیز در عداد آثار دیدنی و تحسین‌انگیز کاشی‌کاری ایران قرار خواهد گرفت.

راست : بازدید و بررسی برای تطبیق کاشیها با رنگها
چپ بالا : در مرحله نیزدگی کاشیهای سالم بریده و تکه تکه میشوند
میان : مرحله گل نیزدگی
پالین : مرحله سوهان زدن

کاشی سازی از ابتدا تا انتها

هروری در کار تهیه یک قطعه کاشی بزرگ یا کوچک و یک پرداشت ساده از مراحل گوناگون کار کاشی سازی، اهمیت قدرت هنری و علاقه و حوصله کاشی کاران ایران - بویژه استاد مورد بحث ما - را بیشتر جلوه کر می‌آورد. این مراحل را از ابتدا پی گیری می‌شویم که هر وحله‌اش حوصله‌ای میخواهد درخور، وجوداً از استعداد و خلاقیت و ذوق هنری؛ طرح و نقاشی قدم اول است در کاشی کاری، خواه منظور ایجاد یک قطعه باشد یا غرر تولید قطعات کوچک و بزرگ که در جمع سطح بزرگی از کاشی کاری را بوجود می‌آورد. در این مرحله کمترین می‌سیلیقگی در ترتیب رنگ‌ها یا می‌ذوقی در ترکیب گره‌ها، اسلیمی‌ها و گلهای کار را با بدال می‌کنند. اما در کار استاد محمدعلی کاشی‌تراش اصفهانی از همان ابتدا قدرت طرح و ترکیب درست خلوط، و گره‌ها پیش از خور را و مانند در این مرحله استاد به انتکای تجربیات دیرین و مدل بدنو آوری، طرح کاشی را پر روحی کاغذ می‌آورد. طرح و نقشه ابتدایی که پایه و اساس کار است شماره گذاری می‌شود. هر گل یا بوقه یا گره شماره‌ای دارد که بعد در ترکیب، سخت پکار می‌آید. تعیین رنگها و بکار گرفتن کاشیهای رنگین مرحله دوم کار را تشکیل میدهد. در این قسمت نیز مهارت و استادی کاشی کار در نحوه پکاربردن و ترکیب رنگها است. استاد محمدعلی اصفهانی می‌گوید: «اینکه رنگ طلایی کنار آبی فیروزه‌ای بشینند و اسلیمی پرنگ لاجوردی و یا کرم باشد، دید ویژه هنری میخواهد». در این مرحله تکه‌های شماره گذاری شده کاشی، با رنگ معینی مشخص می‌شوند.

مشخص که توی هم رفته اند و دقت در جابجا بی اینها خود بسیار هنر است.

در مرحله هفتم قطعات جدا کده در مرحله تخریب گذاری با هم ترکیب شده اند و اجزای یک گل را بوجود آورده اند بر اساس نقشه تنظیم و پایه و پشت و بغل نقش های کاشی ها بهم متصصل می شوند.

مرحله هشتم ، مرحله چیدن و جفت و جذب کردن است بدین معنی که تکه های جدا جدای اسلیمی ها و گلهای را روی تکه گچ یک متري یا چند متري سوار می کنند که البته اینکار با در نظر گرفتن شماره ها و طرح اولیه می باشد .

جذب و جفت شدن تکه ها در این قسم بستگی تمام و تمام به صحبت و دقت اجرای کلیه مراحل پیشین دارد . یعنی اگر مرحله گل بُردگی یا سوهان زدگی وغیره درست و با حوصله انجام نگرفته شده باشد درز و شکافهای بی ترکیبی که در سطح کلی کاشی بوجود می آید کار را از سکه می اندازد و بطرح ورنگ و قدرت کار بمزیان فراوان لطمه میزنند .

با این تفاصیل تماثلی کارهای جالب استاد محمدعلی کاشی تراش اصفهانی ب اختیار تحیین را بر می انگزید و این آرزو در دل جان میگیرد که این گونه استادان ایرانی در راه خویش بیشتر ازیش موفق باشند . تا هرچه بیشتر ایران را در جهان بلند آوازه سازند .

و سپس هر تکه بروی یا کاشی سالم که قبل از پخته و آماده شده است چسبانده می شود . مثلاً طرح کاغذی شماره ۱۴ روی کاشی رنگ طلایی ، ۱۸ آبی فیروزه ای ، ۴۲ بنفش واژاین قبیل . در مرحله سوم که آنرا در اصطلاح لب زدگی میگویند کاشیهای سالم برینه و تکه تکه هنوز تکه کاغذ طرح در روی کاشی وجود دارد .

مرحله چهارم را اصطلاحاً گل بُردگی میگویند . در این مرحله حدود نقاشهای روی کاشی با تیشه های کوچک و سوهان بیشتر مشخص شده است ولی هنوز مرحله ظرف کاری نرسیده است .

در مرحله پنجم قطعه کاشیهای گل بُرد شده سوهان زده می شود بگونه ای که به اصل کار یعنی کاغذ نقاشهای چسبیده شده روی کاشی صدمه ای وارد نشود و در این مرحله کار با ظرافت و دقت کامل بایستی انجام گیرد .

تخریب گذاری مرحله ششم کار کاشی سازی است . از این مرحله بعد بر استی کار به حوصله دقت و نیز تزیینی فراوان تری احتیاج دارد . چرا که استاد کار بایستی تکه های گوناگون کاشی را که گل بُرد و سوهان زده شده اند بر اساس نقشه کلی که دارد در شکم یکدیگر جای بدهد . غنجهای را در میان بر گها ، گرمای را در میان چند بته جقه و یا اسلیمی ، در این مرحله صورت بیرونی کاشی هنوز کاغذ است با شماره ها و رنگهای

راست : مرحله تخریب گذاری گلهای اسلیمی که بسیار حساس است «توسط خود استاد حورت عیگیرد» چپ : مرحله چیدن و جفت و جذب کردن

